

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **R. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2025 r. zażalenia R.W. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 17 września 2024 r. (sygn. akt VII Ka 383/24) o odmowie przyjęcia skargi określonej w art. 539b § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zastępca Przewodniczącego VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Olsztynie zarządzeniem z dnia 17 września 2024 r. (sygn. akt VII Ka 383/24) odmówił przyjęcia skargi R. W., ponieważ została ona wniesiona po upływie ustawowego terminu. Zgodnie z art. 539b § 1 k.p.k., skargę na wyrok sądu odwoławczego wnosi się w terminie 7 dni od daty doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem. Wyrok z uzasadnieniem został doręczony R. W. w dniu 5 lipca 2024 r., poprzez skuteczne doręczenie zastępcze (dwukrotne awizowanie), a skarga została wniesiona dopiero 27 sierpnia 2024 r. Przekroczenie tego terminu zawitego, uniemożliwiło merytoryczne rozpatrzenie skargi i stanowiło podstawę do jej odrzucenia, niezależnie od ewentualnych innych jej braków.

Na to zarządzenie zażalenie wniósł R. W. argumentując, że co prawda to on złożył wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, ale samą

skargę powinien złożyć obrońca z urzędu. Wobec tego naruszono jego prawo do obrony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że Sąd odwoławczy prawidłowo obliczył biegnące w sprawie terminy zawite i uzasadnił, że skarga została wniesiona po terminie. Argumentacja skarżącego jest o tyle niezrozumiała, że nie jego obrońca, a on samodzielnie wniósł skargę. Twierdzenie w zażaleniu, że wszystkie czynności w sprawie powinien podejmować jego obrońca z urzędu jest nieuzasadnione. W żadnym fragmencie swojego pisma żalący nie przedstawia jakichkolwiek informacji, że ów obrońca samodzielnie złożył wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku i miał dyspozycję oskarżonego do następczego złożenia skargi. Nie jest jasne, jak żalący wyobraża sobie swoją procesową sytuację, gdyż jak się wydaje zakłada, że jego wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem winien obligować Sąd do podejmowania działań w zakresie np. wyznaczenia mu obrońcy na potrzeby złożenia skargi.

Wobec braku przekonujących argumentów, zażalenia należało oddalić.

ł.n

[a.ł]